

MARIBORSKI DELAVEC

Političen list.

Naročnina znaša:

Z dostavljanjem na dom ali po pošti K 10'— mesečno.
Četrletno K 30'—.
Če pride naročnik sam v upravišтво po list: Mesečno K 9'50. — Inzerati po dogovoru.

List izhaja vsak delavnik popoldne.

Posamezna številka stane 60 vin.

Uredništvo in uprava:

Mariborska tiskarna (Jurčičeva ulica št. 4.)

Telefon uredništva št. 276, uprave št. 24.

Leto III.

Maribor, četrtek 22. aprila 1920.

Št. 91.

Italijani zasedejo naše železnice.

Železničarska stavka. — Položaj vlade. — Jadransko vprašanje. — Stavkujoci ne dobe živl

Država in državljani.

Stavka, stavka. . . To je danes vprašanje, okoli katerega se suče vse naše sedanje življenje. Dve sili sta si stopili nasproti: država in strokovna organizacija. O vzroku stavke nismo imeli takoj natančnih pojasnil, govorilo se je različne stvari — vlada je podala potem nekako pojasnilo, kjer je skušala opravičiti svoje stališče, zakaj da ni mogla delavcem takoj ustreči. Iz tistega pojasnila nismo mogli spoznati nič drugega, kakor da delavci pravzaprav po načrtu vlade ne bodo prikrajšani v plačah, nasprotno, da se jim plače po razmerah zvišajo. Koliko je na tem resnice, ne moremo presojati, ker nimamo načrta pred seboj. Najbrže to ne bo popolnoma tako, ker bi se sicer pogajanja s »Savezom« ne bila razbila. Vlada je bila neprevidna, ker je mogla vedeti, da je težko danes premagati tako organizacijo, kakor je železničarska. Morala bi bila za vsako ceno prepričati stavko s tem, da bi se bila pogodila.

Toda vlada ima dolžnost skrbeti za vse stanovce, zato ni takoj ugodila železničarskim zahtevam, ker se je bala, da s tem nastane cela vrsta stavk. Smatrala je celo v interesu

Zanimivosti iz Edisonovega življenja in dela.

Thomas A. Edison je bil poslan v šolo, ko je bil star šest let. — Vedno je bil zadnji. Po preteku treh mesecev ga je učiteljica poslala domov, češ, da je preneumen za šolo. Vsa njegova šolska izobrazba je trajala tri mesece. K sreči je imel razumno mater, ki ga je sama naučila o najpotrebnejših stvareh. V svojem desetem letu je že začel s prvim eksperimentom. Prišlo mu je namreč na misel, da bi se človek lahko dvignil v zrak ako bi imel v sebi dovolj plina. Kupil je nekoliko Seidlitzovih praškov in jih dal svojemu prijatelju, da jih zavžije, slednji je ubogal, nakar sta čakala rezultata! V slednjemu so se res nabirali plini, da bi ga kmalu raznesli, toda v zrak ga ni dvignilo.

Ko je bil star enajst let si je z dovoljenjem matere napravil prvi kemični laboratorij. Zbral je kakih dvesto steklenic in napolnil vse police z njimi. Kaj je bilo v njih se več ne spominja. Da bi nikdo ne brskal okoli steklenic je napisal na dvesto listkov „strup“ in jih prilepil na nje.

Ko je bil nekoliko starejši je kupil v neki

države, da se posluži skrajnih sredstev in je vpoklicala železničarje k orožnim vajam. Zdaj pa se je zgodilo nekaj, kar se je dalo pričakovati: železničarji se odredbi vlade niso odzvali. Kaj pa sedaj? Na nekaterih krajih so se dogodili že slučajni sabotaže; zgodilo se je celo par nesreč. Državljani uničujejo imetje države, ker država ne ugodí njih zahtevam. Zakon in organizacija sta si prišla navskriž. Zakon varuje državo — organizacija delavstvo. Organizacija ne prizna zakona in smatra odredbo za nasilje. Nasilje rodi odpor in vse kaže, da bode morala vlada kapitulirati. Za vlado nam ni nič — povedali smo že, da ne more izpolniti svoje dolžnosti. Toda vlada še ni država — in gibanje med delavstvom se obrača proti državi. To je žalostno.

Država je v kritičnem trenutku. Kako upliva vse to na naš kredit in na ugled zunaj države, si lahko mislimo. Da stoje Nemci že v Špilju, ne verujemo, dasi je čudno, da v nemški Avstriji ni več stavke. Italijani so gotovo zadovoljni in drugod čakajo: ali bo zmagala državna avtoriteta — ali organizacija. Ako propade avtoriteta, škoda za državo, a tudi državljani ne bodo imeli od tega dobička, kajti uničevanje škoduje vsem. Zgodilo

pa se je tudi to, da je neka organizacija sklenila iti na delo — organizirani pa — niso šli. To je nova polomija. Še večja polomija pa bi bila, če bi bili šli, ker bi bili drugi uničevali državno imetje. Kdo bi se vozil po železnicah, če ni varnosti. Varnost more dati le organizacija — zato se zdi, da bo morala vlada popustiti, ker smo sicer ali brez prometa ali pa brez varnosti — oboje stane milijarde. Vse to ni bilo težko videti. In če bo končno morala vlada pasti ali popustiti — čemu strašna škoda in zguba na ugledu, ki smo jo doživeli te dni.

Pravijo, da se skrivajo za stavko še druge stvari: pripisuje se ji političen značaj. Mi vemo, da se je klicalo »živijo Ljenin« in »živela sovjetska republika«. Obžalujemo, ako se mezdnó gibanje preobrača v protidržavno. Vlada je naredila napako, ako je skušala z izjemnimi odredbami onemogočiti mezdnó gibanje in je omejila državljansko svobodo, državljan pa bi se zaradi vlade ne smel maščevati nad državo, ki bije težek boj za obstanek in bo le v urejenih razmerah mogla nuditi vsem državljanom boljše življenje.

Sliši se, da je vlada demisionirala. S tem bi priznala svojo krivdo in bi odšla. To bi bila najkrajša pot.

Edisonovo mišljenje je bilo jako aktivno že v njegovih detinskih letih. Opazoval je kokljo, ki je sedela na jajcih in prepričan je bil, da tudi on lahko kaj podobnega stori. Napravil je gnezdo in nanosil notri gosjih jajec, poleg je prinesel še cel kup hrane za mlade goske, ktere je nameraval izvaliti on. Nekega dne ga je dobila njegova mati, ko je potrpežljivo čepel na jajcih in naredila eksperimentu konec na njegovó veliko jezo.

Edison je napravil telegrafčno zvezo s svojim prijateljem, ki je živel en blok oddaljen, kateremu je pošiljal brzjavke.

„Kaj je bilo vaše prvo važno delo“ je bil Edison nekoč vprašan.

„Rešil sem malemu dečku življenje.“

„Kako?“

Deček se je igral na tiru pred postajo in proti njemu je drvel vlak. V skrajnem trenutku sem ga rešil. Njegov oče je bil postajenačelnik in me je naučil telegrafiranja.

Edison je bil vedno zapravljivec. Toda on ni zapravljaval svojega denarja za ničvredne stvari nego izključno za strokovne knjige in potrebščine za eksperimente.

(Konec prih.)

